

РЕШЕНИЕ

№ 893

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9624** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Същотот второ поред, след отмяна на първаночално постановно решение на СРС по анд №1843/2019г. Образувано е по касационна жалба на Г. В. С. срещу Решение 3323 от 01.09.2022 г., постановено по НАХД № 516/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС. С решението на СРС е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-021154/17.10.2019 г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР в отдел "Пътна полиция" в СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание - глоба в размер 800 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, извършено на 07.07.2019 г.

В касационната жалба са развити подробни доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Сочи се, че съставът на СРС не е обсъдил и анализирал наведените в жалбата доводи срещу НП, както и че не изпълнил задължителните указания дадени от АССГ в реш.№2293/07.04.2022г. с което е

отменено решението на СРС по анд №1843/2019г.

За описаната в НП фактическа обстановка се твърди, че не отговаря на фактите от обективната действителност-от описанието на нарушението, както в АУАН, така и в НП, не ставало ясно мястото, на което се твърди, че е извършено /констатирано/ нарушението. Налице било съществено противоречие между описанието на нарушението в АУАН и в НП, което представлявало съществено процесуално нарушение, водещо до незаконосъобразност на НП. Твърди се нарушение на чл.40, ал.1 от ЗАНН, както и липса на всички законово изискуеми реквизити в АУАН. Поддържа се липса на доказателства за техническата изправност на системата за видеоконтрол. Иска се отмяна на решението на СРС в частта, с която е потвърдено НП и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание касатора, редовно призован, не се явява, представлява се от адв.К., която моли касационната жалба да бъде уважена и решението на СРС да бъде отменено. Развива доводи и за маловажност на нарушението.

Ответникът - СДВР-отдел "Пътна полиция", не се явява и представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита че жалбата е неоснователна. Моли същата да бъде оставена без уважение.

Съдът, в настоящия касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Фактическите установявания в решението сочат, че на 07.07.2019г. полицейски служител при ОПП-СДВР – св.В. А., бил на работа с полицейски автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , в който е монтирано техническо средство-мобилна система за видеоконтрол TFR1-M с идентификационен № 506, записващо и заснемащо дата, час, място, скорост и рег.№ на МПС, преминало метеорологична проверка на техническа изправност и годност на 24.10.2018г. За времето 12.40 до 15.00 ч. той се намирал в [населено място], на [улица](продължението от [населено място] на [улица]в [населено място], обозначено като [улица]) до № 271. Максимално разрешената скорост за този участък на пътя, представляващ общинска пътна мрежа, била 50 км/ч. В 14.36ч. Г. В. С. управлявала по този път / [улица]/, с посока на движение от [населено място] към [населено място], собствения си лек автомобил „БМВ Х1Х Д. 28И” с рег. [рег.номер на МПС] , като до № 271 при ограничение на скоростта до 50 км/ч за този участък от пътя в населеното място, се движила със скорост от 113 км/ч., установена с горепосоченото техническо средство, което било регистрирано, записано и заснето от техническо средство /клип № 6949 по пр. на ПК-2/014202019г./ За това нарушение на жалбоподателката С., на 26.09.2019г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 086277. Въз основа на акта е издадено обжалването НП, екземпляр от което С. получила на 28.10.2019г. и което обжалвала

на 01.11.2019г.

При тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел, че жалбоподателката е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.21 ал.1 от ЗДвП, като наложените ѝ за нарушението административни наказания глоба в размер на 800 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца са в нормативно посочения размер.

За да потвърди НП, СРС е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Изложени са мотиви за съставомерността на вмененото на касатора нарушение и законосъобразното ангажиране на административнонаказателната му отговорност. СРС е отговорил на възраженията на касатора относно доказаността на административното нарушение, като е изложил убедителни аргументи в тази насока. Същият е изпълнил всички указания, дадени от касационната инстанция, като е събрал допълнителни доказателства досежно мястото на извършеното нарушение, направил е задълбочен анализ на същите и правилно въз основа на показанията на св. А., като и на събраните по делото писмени доказателства (вкл. и свален на хартиен носител снимков материал за описаното нарушение, изпратени от ОПП СДВР справки от Полицейската лаборатория и БИМ; заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи, декларация от жалбоподателя като собственик на автомобила; схема на пътният участък, справки от О. С., Г. С. и от Район В., Столична община; справка-картон на водача и др.), приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, е достигнал до извод за безспорната доказаност на нарушението, както от обективна, така и от субективна страна.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд. Не е налице твърдяното от касатора съществено нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на решението, изразяващо се в необсъждане и превратно интерпретиране на събраните по делото доказателства.

Неоснователни са доводите на касатора за допуснати множество процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, които са останали извън вниманието на съда. Напротив, съдът изрично е обсъдил и приел, че обратно на твърдението в жалбата, АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели. Непосочването на възрастта на нарушителя не представлява съществено нарушение на ЗАНН, още повече, че същата е лесно установима от изписания ЕГН. Не е налице и твърдяното съществено разминаване в дадената на нарушението правна квалификация по акта и в НП. И в двата документа като квалификация на нарушението е посочена чл. 21, ал. 1 ЗДвП, което изцяло съответства на словесното описание на нарушението. Действително, в АУАН е посочена и връзката с чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, но както правилно е прието от първоинстанционния съд, това е свързано с начина на установяване на нарушението, без да има отношение към нарушената разпоредба. В този смисъл наказващият орган в изпълнение на правомощията си по чл. 53, ал. 2 ЗАНН е посочил правната квалификация, без да сочи привръзката с чл. 165, ал. 2

ЗДвП.

Основният довод на жалбоподателката, свързан с неяснотата относно мястото на нарушението и неточното му описание е задълбочено обсъден и правилно отхвърлен като неоснователен. Настоящата инстанция споделя напълно съображенията на съда за безспорна установеност, че нарушението е извършено в рамките на [населено място], след табелата за начало на населеното място. Обстоятелството, че посоченият в АУАН и НП административен адрес - „ [улица]“ се намира в рамките на населено място, се установява безспорно от показанията на разпитания свидетел и от справката от О. С.. В същата е посочено, че това е урбанизирана територия, като максимално разрешената скорост за движение е била 50 км./час. Това се установява и от приложената към писмото схема за организацията на движението в процесния участък. Изложеното се подкрепя и от справката на л. 67 от НАХД № 18434/2019 г. на 20 състав, СРС, предоставена от Г. С., където изрично е уточнено, че в рамките на [населено място] има административен адрес „ [улица]“.

В заключение, настоящата инстанция намира, че правилно първостепенният съд е приел, че касационният жалбоподател е извършил вмененото му нарушение и отговорността му е ангажирана законосъобразно.

За пълнота следва да бъде добавено, че не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Цитираният текст предвижда, че за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Действително, по делото не се спори, че нарушителят притежава т.нар. златен талон. Това обстоятелство обаче, не предполага императивно квалифицирането на допуснатото от него нарушение като маловажно. В случая, в хода на административнонаказателното производство, освен отсъствието на предходни нарушения на ЗДвП, не са установени други обстоятелства, които да обосновават извод за по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние, в сравнение с другите такива нарушения.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3323 от 01.09.2022 г., постановено по НАХД № 516/2022г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.